

EL RIPOLLÈS I LA C-17 (ANTIGA N-152)

PERE-JORDI PIELLA I VILAREGUT ANTONI LLAGOSTERA FERNÁNDEZ

La setmana passada es va inaugurar el desdoblament de la C-17 fins a Ripoll. Pot semblar pedant dir que estem en un moment històric, però cal fer-ho, ja que una de les reivindicacions de la comarca durant molts anys, durant massa anys, és avui una realitat.

Cal recordar que les comunicacions de la comarca, entre elles la carretera C-17, s'han fet, i encara s'estan fent, més per les reivindicacions dels ripollesos que per les planificacions dels governs (autonòmic i estatal). Si fem memòria, la mobilització dels

ciudadans mitjançant la coordinadora "Per la feina ben feta a Terradelles" aconseguí que es construís el túnel en aquell indret (que no estava previst en el projecte inicial, originant-se un impacte ambiental enorme en aquella zona), un túnel que ara s'aprofita pel desdoblament. Caldria recordar també altres reivindicacions exitoses com el tercer carril a Oris o la modificació de la variant de Voltregà que, inicialment, difuminava la via del Ripollès com un accés als Pirineus. Han estat molts anys de peticions que semblava que no avançaven gens. Cal recordar les decisives peticions dels ajuntaments i del Consell Comarcal del Ripollès durant molts anys i la unanimitat que va generar el Pacte Comarcal per les Infraestructures de Ripoll.

Ara, al costat dels anys de reivindicacions, es pot exhibir un resultat, tangible i concret. Una millora substancial que suposa un abans i un després.

Avui el Ripollès és incardinat en la gran àrea metropolitana de Barcelona, el gran pool de desenvolupament econòmic de Catalunya. Som la porta, la finestra, la via de pas o com es vulgui dir de la gran conurbació barcelonina a una part dels Pirineus.

Les infraestructures no són un mitjà en si mateix. Les infraestructures són instruments. Ara, d'aquest gran instrument que és el desdoblament de la C-17, se'n pot fer el que es vulgui. Aquesta infraestructura es pot utilitzar en un sentit o altre. Dels ripollesos, principalment, en depèn el rendiment i el progrés que aporti.

Però fets aquests apunts, cal tenir molt present que el desdoblament de la C-17 fins a Ripoll no és la fi de la reivindicació per una millora de les comunicacions de la comarca. Resten pendents grans reptes. El que està encara pendent és el fa tants anys reivindicat túnel de Toses i el seu complement o veí, la variant de Ribes de Freser. Sobre aquesta infraestructura s'ha de recordar que, des dels anys vuitanta, tots el partits la consideren prioritària per a la província de Girona.

No s'ha d'oblidar que a Ripoll, per a un correcte funcionament de la C-17 desdoblada, cal la variant de Sant Bartomeu i la variant nord, així com la variant de Sant Joan de les Abadesses.

Malgrat els temps difícils, malgrat posicions toves des de l'actual nou Govern de la Generalitat de Catalunya, cal continuar reivindicant totes aquestes infraestructures viàries, ja que el país les necessita i hi tenim dret.

Una petició que es va convertir en el punt comú de reivindicació durant els actes d'inauguració del desdoblament de la C-17 va ser la millora del ferrocarril internacional Barcelona-La Tor de Querol. Totalment d'acord!

Sols un advertiment, aquestes reivindicacions no són cap desafiament a l'administració, sigui estatal o catalana. És un projecte que ha d'anar tirant endavant, exi'gint que es compleixin els compromisos.

Des de la Plataforma ciutadana El Ripollès existeix! no farem cap pas enrere, tot continuant reivindicant els tres principis fundacionals: Compromisos fermes i prou promeses, projectes racionals i respectuosos amb l'entorn i

més enllà de la comarca, per prosperar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/07/08/ripolles-antiga-n152/499901.html?utm_source=rss